

GAZETA KRAKOWSKA

N° 35.

Z KRAKOWA DNIA 23 KWIETNIA 1823 ROKU WE SRODE.

Z Sieniawy d. 28 Marca.

Będąc świadkiem w Sieniawie obchodu pogrzebowego ś. p. JO. Xcia Adama Kazimierza Czartoryskiego Jenerała niegdys Ziem Podolskich i Feldmarszałka woysk Austryjackich i wrażenia, iakie strata tego Męża sprawiła na wszystkich, ośmielam się opis tego przestać Redakcyi z prośbą, aby go w gazecie swojej umieścić raczyła. — Jeśli życie ciągle poświęcane dla dobra kraju staie się własnością następnych pokoleń, i jeśli jego czynny świat obecny wielbił, słuszną iest, aby tenże świat wiedział, iak w ostatniej posłudze synowskiej którą zwłokom Jego familia oddała, pamięć cnot Jego uczcić starano się.

Dla uczynienia potrzebnych przygotowań zwłoki Xcia nie zaraz mogły bydź na katafalku złożone i tymczasowo zostawały w sypialnym pokoju xiążęcym. — Lud okoliczny na wieść śmierci iego ze wszzech stron zgromadzony mimo straży woyskowej i czynionych przełożeń cisnął się do pokoju. — Widziałem iak z żalonym uszanowaniem nie jeden całował nogi iego. Tego wiodły uczucia nie dawno odebraney lub ciągle świadczoney pomocy, tamtego dawne dobrodzieystwa, których pamięć rodzice mu z spuścizną prze-

kazali; inny za wychowanie i opatrzoney los dzieci swoich tym sposobem chciał zmartwemu iuz ciału złożyć hołd dziękczynny. — W Niedzielę dopiero wieczorem dnia 23 Marca to iest czwartego po zeyściu, ciało Xiążęce złożono na Katafalku w sali pałacowej. — Po rogach iego na taburetach czarnych leżały bogate wężglowia, a na nich znaki orderów iakimi nieboszczyk był ozdobiony, to iest złotego Runa, S. Andrzeja, Orła białego i S. Stanisława, na przodzie znajdowały się Laska Feldmarszałkowska i Laska Marszałka Seymowego. — Xże był ubrany w mundur Feldmarszałkowski w ręku trzymał krucyfix, u nog Jego kapelusz, szpada, laska i ostrogi krepą przewiązane. — Przy dwóch stolikach nieco w głębi sali, ustawnie na przemian odprawiali w głos modły przez resztę dnia i noc całą różnych zakonów Xięża, straż woyskowa iedna przy zwłokach, druga u drzwi sali, trzecia na wchodzie do pałacu ciągle czuwała, a lud coraz z większym natłokiem odwiedzał ciało.

Gdyby to miejsce żadnych z sobe nie łączyło wspomień, sam widok żałoby dotkliwym przeiąłby uczuciem; ściany sali całe kirem okryte, trzy wielkie białe krzyże nad trzema ołtarzami umyślnie

w sali zrobionemi, herby i cyfry zmarłego, odbiatające wśród tej grobowey nocy, mnóstwo świateł otaczających wokoło zwłoki naysłabszego z ludzi, kogożby nieporuszyły. — Lecz kto lat tyle patrzył na niezrównaną gościnność i cnoty towarzyskie tego Pana, kto na tej samey sali bywał uczestnikiem tylu świetnych i przyjemnych zabaw, komu niegdyś te same ognie inaczej przyświecały; kto niedawno jeszcze widział Xcia ożywiałego, że tak powiem ostatnim już promieniem zachodzącego życia wszystko, co w krótko strata Jego miało być zasmucone, ten na tę okropną zmianę patrzeć nie mógł bez najsilniejszej boleści.

Nic jednak nie mogło żywiej przeziścić, ani więcej wznieść duszy do rozkwilenia i religijney pokory jak pierwsza święta ofiara za duszę zmarłego przy zwłokach jego odprawiona. — O siemey godzinie rano, Xże Adam Senator Włodawa Syn, przy zmarłym Oycu słuchał Mszy Świętey z rodziną i domownikami. W milczeniu głębokiem każdy ukorzony modlił się sercem pełnem bólu i pobożności, a z oczu wszystkich płynęły łzy żalu, — po Mszy familijney przy każdym z trzech ołtarzy aż do godziny drugiej odprawiali ciągle Msze Xieża różnych zakonów, a inni odspiewywali *Officia defunctorum*. Po obiedzie śpiewano znówu *Officia* i psalmy aż do późney pory; przez noc zaś całą stała straż wojskowa i po dwóch Zakonników na przemian czuwając przy trunie odmawiało modły pogrzebowe.

Nazajutrz we Wtorek, ponieważ to był dzień świąteczny dla Duchowieństwa Łacińskiego, Duchowieństwo Unitów Greckiego Obrządku z kilkudziesiąt Xieży złożone odprawiło podobnym, jak

wczoraj porządkiem nabożeństwo przy ciele — wieczor Srodowy przeznaczony był na exportacyją.

JW. JX. Gofaszewski, Biskup Przemyski, mimo podeszłego wieku i sił zwątlonych, mimo przełożeń lekarzy, nie pozwolił zastąpić siebie w oddaniu ostatniey posługi i pobłogosławieniu zwłok męża, który przyjaźń tego Pastora tyle sobie ważył, ile on cnoty Jego szanował. W towarzystwie zatem JW. J. Xieża Snigurskiego Biskupa Przemyskiego Obrządku Greckiego i licznego Duchowieństwa wyprowadził ciało z palacu o godzinie 6tej wieczorem. Poprzedzili ich zakony OO. Dominikanów, Bernardynów, Reformatorów i Franciszkanów; Szkołka mieyska, przed któremi szły cechy z sieniawy i miast okolicznych; Gromady czterech kluczków składających niegdyś Hrabstwo Jarosławskie z pochodniami i świecami napelniały po obu stronach całą drogę prowadzącą z palacu do Kościoła, która przeszło pół ćwierci mili zajmuje. — Znakomitsi Obywatele tutejszey okolicy, iako to: JW. Hrabowie Wiesiołowski, Stadnicki, Krasiński, Dembiński z synami, Drohojewski, Prekowie i inni ubiegali się o niesienie trunny, inni nieśli wężgłowia z insygniami. Pograżony w smutku syn Xże Adam wśród zapłakaney familii, do której członków należą przybyli na obchód JW. Hrabowie Alfred i Artur Potoccy z żonami) szedł też za ciałem — zaraz potem postępowali licznie zebrani obywatele z okolic oraz domownicy i studzy Xcia w żałobie. Gdy trunna wniesiona została na czekający wśród dziedzińca wspaniały z baldachinem karawan ciągniony przez 6 koni okrytych kapami czarnemi z piórami strusimi na głowach; przed kusze

niem orszaku miał exortę JW. JXiądz Siarczyński, Kanonik Warszawski, zacząwszy od słów: *Non recedit memoria ejus, et nomen ejus requiratur, a generatione in generationem.*, „Znany ten w uczonym świecie kapłan w płynney mowie swojej wystawił życie publiczne ś. p. Xcia, zasługi Jego obywatelskie, miłość Ojczyzny, ową starodawną gościnność Polską i uprzejmość, a naybardziej zatrzymał się nad towarzyskimi nieboszczyka cnotami i nadto nieograniczoną dobrocią, która była panującą serca Jego namiętnością. Po skończeniu exorty, której płacz mówcy i słuchaczów zaledwo mu dozwolił domówić, ruszył orszak w opisanym wyżej porządku. Nieprzeliczona liczba świeceł przy najpiękniejszey nocy siężycem i gwiazdami oświeconey, muzyka żałobna mieszała się na przemian z głosami Duchowieństwa w długich postępującego szeregach, wszystko przyczyniało się do wzniesienia umysłów i rozrzewnienia serca. A chociaż nacisk był niezmierny, tak powszechne dla zmarłego było uszanowanie, tak wielkie wszystkich załem przejęcie się, iż żadnego niepostrzegano nieładu; najmniejszey nie wydarzył się przypadek.

Niepowiniennem tu zamilczeć, że mieszkancy wyznania Moyżeszowego, z Sieniawy i miast przyległych, w czasie exportacyi prośbę zanieśli, aby mogli byćż przytomnymi przy zwłok prowadzeniu, czego gdy im nie odmówiono, na ubocznie zebrawszy się w znaczney liczbie prowadzeniu ciała obecnymi byli i przez tydzień zamknąwszy kramy i warsztaty żałobę powszechną dzielili.

Dały się tu widzieć osoby, które nigdy Xcia za życia nie znały, które mu za nic niebyły obowiazane i których sam

tylko odgłos zgonu Tego przyjaciela ludzkości z różnych stron sprowadzał, ażeby widzieć to oblicze, na którym śmierć nawet szanowała rysy dobroci. Widziałem iak wielu z przytomnych starało się dostać iakąkolwiek po Xciu pamiątkę bądź ułomek Jego pisma, bądź rysunek iaki z pokoju; byli tacy, co powłokę z krzesła Jego na cząstki dzielili, inni odłupywali kawałki od stołu, na którym z domownikami iadał. — Obywatele tey okolicy, wśród których Xże do zgonu swego przemieszkiwał, których przywiązanie wzajemne dla siebie ziednał, z któremi od lat tylu dzieląc wszystkie swoje chwile miał ich codziennymi świadkami swego dla współrodaków wylania się, po zgonie Jego iednoznacznie ułożyli przez sześć tygodni nosić żałobę i odprowadzić zwłoki aż do Lwowa.

Pozłożeniu trunny w Kościele na wyniosłym katafalku, nazajutrz bardzo rano od Wigiliów przez zakony śpiewanych zaczęło się nabożeństwo. JW. JX. Biskup Gołaszewski dla osłabionego zdrowia odprawił pierwszy Mszą śpiewaną o godzinie 9 z rana; sumę zaś o godzinie trzey celebrował JW. JX. Snigurski Biskup r. g. Przemyslski, wśród której miał kazanie JW. X. Kanonik Ławrowski. Dotknąwszy w niem świetności rodu Xcia zastanawiał się szczególnie nad Jego cnotami, a mianowicie sprawiedliwością i miłosierdziem. Przy końcu nabożeństwa, które trwało do godziny trzeciej, JW. X. Krasnodebski, Proboszcz Sieniawski, były kilkanastoletni kapłan Xiążęcy, w czułych wyrazach wystawił ostatnie chwile nieboszczyka przykładną zawsze pobożność i odmalował te rysy z życia Xcia, które iemu iako codziennemu domownikowi i świadkowi ostatnich lat

Jego najlepiej mogły być wiadome.

Po ukończonem nabalsamowaniu zwłoki Xiążęce wyprowadzone zostaną d. 8 Kwietnia do Warszawy, ażeby tam podług ostatniej woli Jego w grobie familynym obok przodków Jego spoczywały. Po drodze zaś we Lwowie dnia 21 Kwietnia oddane im będą wedle stopnia, iaki w wojskach J. C. K. Austriackiej Mci Xże zajmował, należyte honory wojskowe.

F. B.

Ze Lwowa d. 14 Kwietnia.

Dnia 10 b. m. zwłoki ś. p. Xięcia Adama Czartoryskiego C. K. Marszałka polnego prowadzone do Warszawy, stanęły we Lwowie, a d. 11 ołpawiło się uroczyste Nabożeństwo pogrzebowe. Cały ten obchód żałobny odbył się podług następującego

Programatu:

We Czwartek, to jest: d. 10 Kwietnia 1823 r. po południu o godzinie 2, kilkadziesiąt Obywateli na koniach, wyjadą o milę za rogatkę Janowską naprzeciwko zwłoków ś. p. Xięcia Jenerała Czartoryskiego, a gdy się zjadą z wozem pogrzebowym, otoczą go z obydwóch stron, i tak iechać będą aż do Kościoła Panny Maryi.

O godzinie 4tej po południu, staną zwłoki Xiążęcia u rogatki Janowskiej.

Przy rogatce przyimie te szanowne zwłoki JW. Marszałek polny Zastępca, Steininger z oddziałem grenadyerów z należną uroczystością, i sprowadzi do miasta.

Przy Kościele Panny Maryi na Krakowskiej ulicy, będą JW. i nayprzewielebniejsi JXX. Prymas Królestwa, i Arcybiskupi zwłoków Xiążęcia oczekiwać,

i zaprowadzą je do Kościoła Poiezuickiego, gdzie trunna na katafalku do tego przygotowanym złożoną zostanie.

Orszak ten ciągnąc będzie od Kościoła Panny Maryi, ulicą Krakowską na około rynku, poprzód dom Prymasa i Katedrę do wspomnianego Kościoła Poiezuickiego.

W Piątek, t. i. d. 11go t. m. o godzinie 10tej przed południem odbędzie się Nabożeństwo żałobne, mowa pogrzebowa, i requies; po skończoney ceremonii Kościelney zostanie ciało Xiążęcia zdjętem, i następującem porządkiem za rogatkę Zólkiewską pod zastoną wojskową prowadzonem, gdzie mu ostatnie wojskowe honory czynione będą.

Oddział pierwszy:

Officer z oddziałem iazdy, jako straż przednia dla utrzymania porządku.

JO. Jmć. Xiąże Reuss Plauen, Jenerał dowodzący.

JW. Jenerał iazdy Hrabia Fre nel.

JW. Jenerał Major Baron Wieland.

Jedna dywizya lekkiej iazdy pułku Hohenzollern.

Batalion grenadyerów Wolf.

Sześć dział dwunastofuntow ch.

Batalion grenadyerów Bilharz.

Młodzież Zakładu edukacyjnego wojskowego.

Urzednicy i służebni dworu Xiążęcego.

Muzyka żałobna.

Duchowieństwo Ciało prowadzące.

Rumak żałobny prowadzony przez jednego kozaka.

Dwóch Koniuszych kir niosących.

Insignia, ordery i dekoracye Xiążęcia przez Officerów pułku JO. Xięcia Czartoryskiego, którzy pamiętce zmarłego i powszechnie czczonego Xiążęcia

tę ostatnią posługę uczynić zechcą. Wóz pogrzebowy, po obu stronach sześciu Officerów ze świecami, obok których postępują 24 grenadierów ze swoim Officerem, i 24 podofficerów, którzy z pochodniami po bokach trunny iść będą.

Za trunną pancerny Officer zmarłego. Adjutant zmarłego.

Pojazd sześciokonny Familii.

Członki Stanów krajowych i wysoka Sziachta, która zwłoki Xiążęcia wyprawdzać będzie, tudzież

PP. Urzędnicy cywilni i woyskowi, daley

Sztabowi i wyżsi Officerowie tą razą służby nieczyniący i pensyionowani.

Reszta orszaku za ciałem idącego złożona z osób wyższego rzędu, i wielbicieli, którzy do tego żałobnego orszaku przyłączyć się pragną.

Oddział drugi:

JW. Marszałek polny Zastępca Steininger.

JW. Jenerał Major Schuller.

Jeden batalion pułku piechoty Mariassy. Sześć sztuk dział sześciofuntowych.

Jeden batalion pułku piechoty Mariassy.

Jedna dywizya lekkiej jazdy pułku Rosenberg.

Jeden Officer z oddziałem jazdy, tylną straż formujący.

Orszak żałobny wychodzi z Kościoła Poiezuickiego, ku Jenerałney Komendzie, potem uda się w lewą gościńcem do bramy Halickiej, ulicą Halicką prosto rynkiem, poprzec dom Andreolego, ulicą Krakowską, daley przedmieściem Zółkiewskiem, aż do rogatek.

Woysko i działa uszykują się po prawey stronie rogatek na drodze do zniesienia wiodącej.

Podczas przeniesienia ciała Xiążęcia na wóz podróżny, da woysko przepisane trzy salwy, z których każdemu 24 wystrzały działowe odpowiedzą.

Po odebranych ostatnich honorach militarnych przy rogatce, też same gro- no obywateli, które przed pierwszą rogatką przyjmowało zwłoki ś. p. Xięcia Jeneala Czartoryskiego, o milę za rogatkę odprowadzi.

Z Paryża d. 7 Kwietnia.

Na posiedzeniach izby Deputowanych ciągną się daley spory względem budżetu. D. 4 usiłowano obciąć Ministrów płace, ale nazajutrz większość izby utrzymała je, iak były na budżecie położone.

Zastępca Ministra wojennego Digeon wniósł d. 5 do izby Deputowanych projekt do ustawy, aby młodzież, która w tym roku kończy rok 20 i dopiero w przyszłym może być do służby woyskowej powołaną, teraz zaraz była wybraną. Za powód do tego podał, że 40,000 które z klasy r. 1822 uchwalone zostały, użytymi są do uzupełnienia pułków; ale nie wystarczała do zastąpienia ubytku.

D. 30 Marca w Brest zaszły znowu kłótnie między Szwaycarskimi żołnierzami i ludem. Prezydent w wydanej odezwie wezwał obywateli, aby się uspokoiłi, iż najsiciej jednego z domów przez siłę zbroyną, której przeznaczeniem jest ich bronić będzie ukaranem. Kłótnia ta nie pochodziła wcale z politycznych mniemań.

Sąd w Foix sądzić miał d. 12 Marca mieszkańców departamentu Arriège oskarżonych, iż uwolnili konstytucyjnych Hiszpanów, których woysko wiary w niewolę zabrało. Lecz Patron Jęf-

fres przelożył sądowi: że Francya nie uznała dotąd innego w Hiszpanii Rządu nad konstytucyyny, i że Rejencya Urzedska jest dotąd tylko rokoshem.

Publiczność ostrzeżona jest aby nie używała cukru, któremu dla taniości nadano przez mieszanię z arsenikowego kobaldu niebieski kolor, gdyż zawiera w sobie cząstki trucizny.

Niedaleko Lill urodziła kobieta dziecię z dwiema głowami i 4 rękami i nogami. W iedney z głów okazywały się znaki życia.

Znaczna liczba mieszkańców Tours uchwaliła udarować P. Manuela złotą palmą.

Dziennik Gwiazda powstaie mocno przeciw Angielskiemu dziennikowi Sun, że pisze o zaciągu maytków, gdy Ministrowie mówią o utrzymaniu naycisleyszey neutralności.

Większa część dzienników ogłasza rozpuszczoną wieść o odwołaniu Majora jenerala Guilleminot za zmyślony.

Z Madrytu d. 25 Marca.

Na posiedzeniu Stanów d. 22 zapowiedział Prezes, iż stosownie do uchwały Stanów kończą się ich posiedzenia w Madrycie, a rozpoczną się d. 23 przyszłego miesiąca w Sewilli. (*)

Hr. Abisbal oznaymił następujące pismo Ministra spraw wewnętrznych Gascos: "D. 21 o godzinie 8 w wieczór przybyli NN. Królestwo do Araniuez, i szacowne ich zdrowie nie doznało żadney zmiany. Przez prowincyją Madrycką narodowe milicyie z Chinchon, Valdemoro, Ciemposuelos i Pinto odprowadziły NN. Królestwo. W Puente-Sargo przyiętmi zostali przez Prefekta, naczele milicyy z Araniuez, Ocana i Villatobos, goralów strzelców, prowincjonalną deputacyją i municypalność, i do miasta wprowadzonomi. Municypalne władze i mieszkańcy wszystkich na drodze będących miast i wsiów ozywionemi są naylepszym duchem. Zbiegali się na przejazd i witali NN. Królestwo okrzykami: Niech żyie konstytucyia! niech żyie Król konstytucyyny! Narodowa milicyia czyniła takie same pochody jak woysko liniowe i dała dowody karności i cnot woyskowych. Ucieszy JW. Pana porządek, iaki pomiędzy mieszkańcami tey prowincyi panuie. Boże day Ci długie życie!,"

Drugi list Ministra spraw wewnętrznych do tegoż, pisany z Madridoos pod d. 22 Marca, donosi, że NN. Królestwo odbywają swą podróż do Sewilli

(*) Sewilla, główne miasto Andaluzyi, leży w dobrem położeniu, ma przedziwne klima i urodzajne okolice i uchodzi za naywiększe miasto w Hiszpanii w krzyżowy sposób zbudowane. Zaraz po odkryciu Ameryki Sewilla, którą rzeka Gualquivir łączy z morzem, stała się składem wszystkich skarbów nowego świata, przez co bardzo się zaludniła. Ulice były za wązkie, dla obięcia wszystkich w ruchu będących ludzi, i był czas w którym przy samych iedwabnych fabrykach 30.000 ludzi zatrudnionych było, lecz późniey przenieśli się do Walencyi, gdzie iedwabniki lepiej się udają. Tak, iż zwolna zmnieyszyła się ludność do 25,000 dusz; niezbywa iednak Sewilli na przepysznych gmachach z dawnieyszych dobrych czasów, dla uprzyjemnienia pobytu. Ogrody przy z.mku Alcazar założone są amfiteatralnie i przy upałach letnich dają przyiemny chłodek. Na kilkunastu parterach i tarasach zachwycają oko mirty, iasminy i pomarańcze. Almeda jest naywiększym i naypięknieyszym placem, obeymującym przechadzkę z 5 aleami i kanatami. Ma 3 fontanny i 2 posągi; Herkulesa, którego mienią bydź założycielem miasta i iego odnowiciela Juliusza Cezara. — Znayduie się tam sławna fabryka tabaki w nadzwyczaj obszernym gmachu. Kościół katedralny jest naypięknieyszym w Europie i po-

ile bydź może szczęśliwie, bez żadnego znaczącego przypadku w pośród szczęśliwych życzeń mieszkańców.

Dziennik Universal donosi, że Ministrowie, wyjąwszy Ministra spraw zagranicznych, który dopiero za kilka dni odjedzie, pojechali z Królem i dodaje: Publiczności tutejszey bardzo bolesno było widzieć Króla i Rząd odjeżdżających, ale posiada dosyć rozsądku, ażeby nie uznawała, iż ta ofiara była największey wagi, i że ten krok więcey przyczyni się do zniszczenia planów naszych przeciwników, niż liczne zwycięstwa.

Dziennik Expectador udziela list z Templeque pod d. 2 b. m. podług którego Król bardzo jest kontent i spodziewa się z podróży do Sewilli najlepszych skutków. Przedziwny duch, który J. K. Mość wszędzie w swej podróży postrze ga, przekonał go, iż cały naród, wyjąwszy fakcyją samoistów, konstytucyją ubostwia. Podróż d. 21 podobną jest, iak dnia poprzedzającego, tryumfalnemu wiazdowi. Po prawey i lewey stronie drogi stoją podwojne szeregi milicyi miejscowych, milicyja zaś Madrycka odbywa tak szypko pochód iak najlepsza piechota.

Z Baiony d. 1 Kwietnia.

Onegday w wieczór przybył tu Xże Angouleme i od stojącego pod bronią woyska i mieszkańców okrzykami: Niech żyje Król! niech żyje Xże Angouleme! niech żyją Burbonowie! powitany został. Miasto zostało w wieczór z własney chęci oświecone. Nazajutrz rano przypuszczonemi na posłuchanie zostały

wszystkie woyskowe i cywilne władze tudzież główny sztab Hiszpańskiego woyska wiary; to jest: Jenerałowie Quesada, Eguia, Espagna, Longais i Trapi-sta; ostatni pokazał się w swoim habicie i ściągnął na siebie wszystkich uwagę. Po skończonem posłuchaniu lustrował Xiąże woyska na placu przed miastem. Potem wydał następujący rozkaz dzienny:

Zołnierze! Przybyłem do was! byłem kontent z dobrego ducha, który was ożywia, i waszey wytrwałości w znoszeniu w długiey podróży w przykrey porze roku trudów. Przez świetność wszystkich cnót woyskowych okażecie waszą przychylnosc ku Królowi i oyczy-znie. Wiernosc, honor i karnosc woyskowa będą zawsze ozdobą białey chorągwi, pod którą walkę rozpoczenamy. Starac się będą o wszystkie wasze potrzeby.

Ludwik Antoni.

— w Główney kwaterze d. 30 Marca r. 1823 z rozkazu J. Królewicowskiej Maj Wodza naczelnego

Major jenerał Hr. *Guillemino*.

Dziś wyruszyły dwie baterye dział do Behobia, dla zastapienia ludzi stawiających most na rzece Bidassao. Pleban Gorosty przeprowił się iuz z 800 ludźmi za tę rzekę i znajduie się na ziemi Hiszpańskiej. Słyszano iuz strzelanie i z pewne ten oddział powstańców potyka się z konstytucyonistami. Inny dowódca powstańców, Santos - Lodron, miał w Nawarze w wawozie zabrać szwadron konstytucyynego woyska w niewolę. Zinney strony Jenerałowie Bessi-

siada wiele rozmaitego gatunku skarbów. Spoczywają w nim zwłoki wielu M ur-cho = , a najwyższym jest nadgrobek Chrystofa Kolumba pod chórem, ktoid ma napis: „Kolumb nadał Kastylii i Arragonii nowy świat.”

eres i Ullman pokazać się mieli w kierunku do Murcy i Walencyi. W Segorbii administracyja nawet zaleciła, iż nadchodzącemu woysku wiary dostarczona być ma żywność. — Administracyja w Walencyi ostrzegła lud, iż pokazać się tam mogą woyska wiary. Istotna siła woyska wiary podaną jest iak następuję: Baron Eroles ma pod sobą 8000, a Quesada 1200 ludzi, ale w Baskich prowincyjach znajdzie do 4000 ludzi przygotowanych.

Pożyczka, którą oddalony z Paryża Poseł Hiszpański, San Lorenzo, chciał w Londynie zawrzeć, nie udała się, ponieważ bankierowie uważają proponowaną hipotekę za niepewną.

Doniesienia z Portugalii sprzeciwiają się jedne drugiem; jedne listy donoszą, iż Naczelnik powstańców Hr. Amarante pobity i poymany został; drugie, że on tylko imienia swojego pożyczyl, ale prawdziwą sprężyną powstania jest był Minister spraw zagranicznych, Hr. Souza, i że Hr. Amarante widząc niepodobieństwo doprowadzenia do skutku powstania, uciekał do Hiszpanii.

Od granic Hiszpańskich d. 1 Kwietnia.

Dla officerów woyska wiary zakupowane są we Francyi konie, które często po 1000 Fr. płacić muszą.

Gdy Marszałek Oudinot główną swoją kwaterę w St. Jean de Luz założył, napomniał dowódców woyska wiary, aby ścisłą karność utrzymywali, i za wniknięciem do Hiszpanii nie dopuszczali się zdzierstw, ani wywierali zemsty; bo gdy woysko wiary zostało pod rozkazami jenerałów Francuzkich, wszystkie zatem jego członki karane będą wedle ustaw Francuzkich.

Część żołnierzy woyska wiary, którzy w St. Jean - Pied - de Port na bata-

liiony urządzonemi zostali, nie będąc z danych im officerów kontenci, powrocili z bronią i taborami do Hiszpanii; dowodcy ich pochlebiali sobie jednak, iż w krótcie pod ich chorągwie powroczą.

Z Zemlina d. 27 Marca.

Podług listów z Belgradu nadeszła tam wiadomość, iż W. Sultán wydał pismo do W. Wezyra nakazując mu utworzyć jedno woysko pod Sophią, drugie pod Adrianopolem przeciw Grekom. W Seres uwięziono bogatych Greków.

Z Minchen d. 2 Kwietnia.

Wczoraj N. Król, a dziś N. Królowa wyiechali ztąd pod imionami Hr. biów Haag do Drezna. Jutro odadzą się tamże Królowne. J. K. M. iest około 15 Maja na powrot oczekiwany. Ważniejsze sprawy mają J. K. Mci być do Drezna przesłane. Rada stanu odbywać będzie bez przerwy swoje posiedzenia.

Z Hanoweru d. 7 Kwietnia.

N. Król dozwolił jenerałowi perucznikowi Dörnberg, dowodcy pułku kirysserów gwardyi, przeznaczoną mu przez Ces. Rossyjską kapitułę orderów za uczynione w r. 1812 Rossyjskiemu woysku przysługi złotą brylantami wyszczoną szpadę, przyjąć i nosić.

Gabinetowy Minister Decken został dla podeszłego wieku i słabości zdrowia od obowiązków uwolniony.

Z Szweryna d. 8 Kwietnia.

D. 10 Maja odbędzie się tu nadzwyczajny Sejm, którego posiedzenia W. Xże osobiście zagał. Przedmiotami jego naradzeń będzie 1) obmyślenie sposobów na utrzymanie kontyniensus w woysku związkowem; 2) obmyślenie kwater dla kontyniensusu konnego i stosownego urządzenia służby.

DODATEK
DO N¹⁰ 33.
GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 23 KWIETNIA 1823 ROKU WE SRODĘ.

Z Paryża d. 8 Kwietnia.

Nadeszło tu telegraficzne doniesienie, że woysko Francuzkie d. 7 przeprawiło się przez rzekę Bidassao.

J. Królewicowska Mość Xze Angouleme wydał przed wkroczeniem do Hiszpanii następującą odezwę:

“Hiszpanie! Król Francuzki odwołując swojego Ambassadora z Madrytu, spodziewał się, iż Rząd Hiszpański, ostrzeżony grożąciami mu niebezpieczeństwami, powróci do umiarkowańszych uczuciów i nie będzie więcey głuchem na przychylne i rozumne rady. Półtrzecia miesiąca upłynęło, a J. K. M. nadaremnie oczekiwał, że w Hiszpanii nastąpi zgodny z bezpieczeństwem ościennych krajów porządek rzeczy.

“Rząd Francuzki cierpiał przez dwa całe lata nayniezasłużęnsze wyzywania. Rewolucyyna fakcyia, która w kraju waszem obaliła władzę Królewską, waszego Króla trzyma w więzieniu, złożenia przez niego korony żąda, życiu jego i rodzinie jego zagraża, przestąpiła z kary godnem swoiemi zamachami wasze granice. Dołożyła wszelkiego starania do uwiedzenia woyska N. Króla Francuzkiego i wzniesienia we Francyi zaburzeń, iak udało iey się iadem

swey nauki i przykładem zrządzić bunt w Neapolu i Piemencie. Zawiedziona w kary godnych swoich nadzieiach, powołała do siebie potępionych przez nasze sądy wielkich zbrodniarzy, ażeby pod tryumfującym buntem, dopełnili spisków, które przeciw własney oyczyźnie knuli.

“Nadszedł czas położenia końca anarchii, która Hiszpanią niszczy; odbiera iey moc do zawarcia pokoju z swoiemi osadami; oddziela ją od Europy, zrywając wszelkie związki z wysokiem Monarchami, którzy równemi iak N. Król Francuzki tchną zamiarami i życzeniami, i spokojności i interessom Francyi zagroziła.

“Hiszpanie! Francya nie iest w woynie z waszą oyczyzną. Z tey samey pochodząc krwi, co wasz Król, pragnę tylko waszey niepodległości, waszego szczęścia i waszey sławy. Przechodzę na czele 100,000 Francuzów za Pirenie, ale tylko dla połączenia się z Hiszpanami, którzy są przyiaciołmi porządku i ustaw, dopomożenia im do uwolnienia uwięzionego swojego Króla, przywrócenia ołtarzów, tronu, i Duchowieństwa z wygnania, wyrwania posiadaczów dóbr z pod łupieżstwa, i całego ludu z pod panowania kilkunastu ambi-

nych ludzi, którzy głosząc wolność, upadek tylko Hiszpanii gotują.

“Hiszpanie! Wszystko dla was i z wami zrobionem będzie; Francozi są i chcą tylko być waszemi sprzymierzeńcami; wasze iedynie znaki powiewać będą na murach miast waszych; zajęte przez naszych woźowników prowincyje administrowane będą przez władze Hiszpańskie w imieniu Ferdynanda; zachowana będzie najsurowsza karność, i wszystkie potrzeby dla wojska będą z sumienną rzetelnością zaspłacone. Nie chcemy ani wam narzucać praw, ani wasz kraj osadzony trzymać; chcemy tylko waszego oswobodzenia. Skoro zaś tego dopniemy, wrócimy do naszej oyczyzny, i poczytamy się za szczęśliwych, iż wyrwaliśmy szlachetny lud z udęczeń, które każda rewolucyja za sobą pociąga, o czem my z własnego doświadczenia najlepiej sądzić możemy.”
— W Głównej kwaterze w Baionie d. 2 Kwietnia 1823 r.

Z rozkazu J. Królewickiey
Mci Wodza naczelnego;

Radca stanu, Kommissarz cywilny N. Króla Francuzkiego
de Martignac.

Nazajutrz d. 3 Kwietnia oznajmiono w głównej kwaterze Baionie następujący rozkaz dzienny:

“Zołnierze! Zaufanie Króla postawiło mnie na waszem czele, dla dopełnienia najsłachetniejszego zlecenia. Nie w duchu zdobyczy wzięliśmy się do oręża; szlachetniejsza kieruie nami pobudka; chcemy przywrócić iednego z Królów na tron, poiednać z nim lud iego i w ościennym kraju, który jest pastwą anarchii, przywrócić dla szczęśliwości

i bezpieczeństwa obu krajów potrzebny porządek.

“Zołnierze! Szanować będziecie Religiją, ustawy i własności, i żadnego ich skażenia niedopuszczycie, ułatwicie mi przez to dopełnienie włożonych na mnie obowiązków, najsurowszego zachowania ustaw karności.”

— W Głównej kwaterze w Baionie d. 3 Kwietnia 1823 r.

Ludwik Antoni.

Z rozkazu J. Królewickiey
Mci Wodza naczelnego

Major jenerał:

Hr. Guilleminot.

Z Londynu d. 4 Kwietnia.

N. Król miał znowu w przeszły wtorek napad podagry i mająca być u J. K. Mci rada musiała być odłożoną. Tego lata nie przedsięweźmie J. K. M. zwyczajnej morskiej podróży.

Onegdaj odebraliśmy do 15 Marca listy z Oporto. Podług nich oddział przedniej strażi Jenerała Reggo, który nie miał ani jazdy, ani artyleryi, natrafił pod Chaves na wojska Hr. Amarantego, uderzył na nie śmiało, ale otoczony od przewyższającej liczby, prawie cały wycięty został.

Podług listu z Gibraltaru pod d. 11 Marca, w krótce wypłynie eskadra Hiszpańska z 1 liniowego okrętu, 1 fregaty, 1 korwety i 1 bryga złożona, dla krążenia po morzu śródziemnem.

Konsul Angielski w Aleppo, P. Barber, pisze pod d. 31 Grudnia z Suedją niedaleko Antiochii, że ziemia dotąd jeszcze się nie uspokoiła, i że d. 12, 22 i 24 Grudnia w Aleppo i Antiochii mocno czuć się dały wstrząśnienia. Gdy oba te miasta o 12 mil Niemieckich iedne od dru-

giego są oddalone; musi się zatem podziemny ogień wzniciający te trzęsienia bardzo głęboko znajdować w ziemi. Tak nazwane czarne wymioty, które są równie jak morowa choroba zaraźliwemi i w woysku Perskiem znaczny zrządziły pomor, rozszerzyły się aż o trzy mile od Aleppo. Z tego powodu uiech li ztamtąd Konsulowie Austriacki, Pruski, Neapolitański, Duński i Szwedzki. Lecz te- rażniejsze chłodne powietrze wstrzymało tę pustoszącą chorobę.

Nowa Rzeczpospolita Argentyna w południowej Ameryce, której stolicą jest Buenos - Ayres, miasto liczące 70,000 mieszkańców, w dobrym znajduje się stanie. Wielkorządca Rodriguez zostawia szczegóły rządów Ministrom, z których P. Ribacavia, który długo w Paryżu i Londynie, bawił, zawiaduje sprawami wewnętrznemi i zagranicznemi. Rachunki kraiu podawane są do publiczney wiadomości, z których okazuje się, iż przychód przenosi wydatek 600,000 piastrow. Głównem dochodem jest cło, który pomnaża się z powiększeniem handlu. Znajduje się tam wiele bogatych domów. Bank założony jest na akcyjach i od Rządu nie zawisły. Izba prawodawcza uchwaliła dla Ministrow 20 mil. Fr. pożyczki, dla wystawienia pod kierunkiem Angielskich Inżynierów nowego portu i założenia nad rzeką Plata 3 nowych miast. Pożyczka uskuteczni się w kraiu. Utrzymanie Duchowienstwa jest u-

rządzone i fundusz na szkoły oznaczony. Znajduje się tam publiczna biblioteka i inne naukowe zbiory. Zbývá jedynie na rękach do pracy. Chleb tam jest droższy niż mięso, bo niema kto około roli robić. Lecz i temu stara się Rząd zaradzić przez zapewnienie wielkich korzyści przychodniom.

*Dnia 21 i 22 Kwietnia 1823.
Cena zboż różnego gatunku na Targu w
Arahowie sprzedawanych.*

Korzec	1.		2.		3.		4.	
	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	
— Pszenicy	17	— 16	15	16	—	—	—	
— Zyta	16	15	16	—	15	15	—	
— Jęczmienia	12	15	12	—	11	15	—	
— Owsa	8	15	8	—	—	—	—	
— Jagiel	28	—	26	—	24	—	—	
— Grochu	18	—	17	—	16	—	—	
— Kzepak	22	—	21	—	—	—	—	

TEATR NARODOWY.

W Niedzielę to jest d. 27 Kwietnia daną będzie wcale nowa tu jeszcze nigdy nie grana Opera w 3 aktach z Francuzkiego P.P. Bonili i Pain, która do 1wszego rzędu sztuk tego rodzaju sprawiedliwie należy, w Paryżu bowiem po kilkakrotnie raz poraż z ukontentowaniem powtarzana była, a teraz na Polski język przez W. Bogusławskiego przełożona z muzyką P. Himmel, 1go Kapelmaystra Dworu Berlińskiego, pod nazwiskiem: *Fanszетка z Szalamią zyli Dziewczyzna Sabaudzka w Paryżu.*

LOTERYJA KRAIOWA.

W 30 Ciągnięciu dnia 23 Kwietnia r. b. w przytomności osób od Rządu do tego wyznaczonych, wyciągnięte z koła zostały Numera następujące:

20. 45. 18. 79. 89.

D O N I E S I K N I A.

Wydział Dochodów Publicznych i Skarbu w Senacie Rządzającym Wolnego, Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i jego Okręgu. Z mocy Uchwały Senatu Rządzającego pod dnem 15 b. m. od Nru 1247 zapadłej, do publiczney podaie wiadomości, iż w dniu 12 Maia r. b. w Biórze Wydziału Dochodów Publicznych o godzinie 10 zrana odbywać się będzie licytacyja na dostawę papieru gładkiego pod Stępel krajowy, niemniej na paszporta pod warunkami jako to:

a) Entrepriza dostawy papieru trwać będzie rok jeden zaczynający się z dniem 1 Czerwca r. b.

b) Entrepriener obowiązany będzie na każdą rekvizycyją Rendanta Stępla tyle dostawić papieru, ile go potrzeba będzie i to natychmiast.

c) Jlosć papieru w ciągu roku dostawić się mającego oznacza się 1) Białego Ryż sześć pod stępel, pretium fisci ustanawia się iedney Ryży Złp. 20. — 2) Szarego większego Ryż sto, pretium fisci iedney Ryży Złp. 14 gr. 8. — 3) Na Paszporta w gatunku białym Ryż 15 pretium fisci iedney Ryży Złp. 22.

d) Chęć licytowania mający złożą 10 procentowe vadium w gotowiźnie w stosunku ceny fiskalney w kwocie Złp. 185.

e) Obowiązującemu się dostawy Papieru za cenę najmniejszą Entrepriza dostawy przyznana zostanie i kontrakt z nim sporządzony będzie.

f) Papier dostawiać się mający ma być podług wzorów w Wydziale znajdujących się. — O innych warunkach Konkurencji w czasie licytacji lub też każdego czasu w Biórze Wydziału, zainformowanymi być mogą, gdzie zarazem i wzory te zobaczą. — W Krakowie dnia 19 Kwietnia 1823 r.

Linowski.

Za Sekretarza *Marcisiewicz*, Adiunkt Wydziału.

Gdy dla braku Licytantów w d. 18 m. i r. b. dochodów z domu pod L. 621 przy ulicy Szpitalney sytuowanego licytacja niedoszła, przeto Komornik Sądowy uwiadomia powtórnie Publiczność, iż d. 30 m. i r. b. o godzinie 9 rannej w Domu pod L. 621 przy ulicy Szpitalney sytuowanym odbędzie się w drodze exekucyi przez publiczną licytacyą wydzierżawienie pomieszków w powyżey powołanym Domie znajdujących się, jako to: a) Dołu c tego składającego się z stancyi przepirzoney z sklepów dwóch, piwnic czterech, stajni, wozowni, studni. b) piętro pierwsze z pięciu stancyi z strychem składa się, na rok lub więcej lat po sobie idących; mający chęć licytowania na powyższym miejscu i terminie z Vadium w kwocie Złp. 64 gr. 20 znajdować się mają, o warunkach zaś licytacji w Biórze podpisanego Komornika dowiedzieć się można. — W Krakowie d. 21 Kwietnia 1823.

J. Siodkowski, K. S.

Pisarz Trybunału pierwszej Instancyi Wolnego, Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu, podaie niniejszym w skutek Art: 960 Kod: Post: Sąd: do publiczney wiadomości, iż na Audyencyi Trybunału I. Instancyi Wolnego Miasta Krakowa pod L. 106 w Krakowie posiedzenia swe odbywającego, przez publiczną licytacyą sprzedany zostanie Dom murowany z przyległym ogródkiem pod Liczbą 71 w Gminie VI. Miasta Krakowa na Kazimierzu stojący w połowie iedney do niejdy ś. p. Franciszka Schmidt, w drugiej połowie do Pani Teresy z Schmidtów Brylińskiej należący, a to w drodze Pertraktacyi majątku spadkowego po ś. p. Franciszku Schmidt, na łączne pop'eranie, tak z strony Pani Teresy Schmidtowej wdowy, a małoletnich dzieci i Sukcessorow ś. p. Franciszka Schmidta Obywatela Miasta Krakowa to jest: Maryanny i Magdaleny Córek Matki i Opiekónki w tymże Domu pod L. 71 w Gminie VI. Miasta Krakowa, na Kazimierzu wraz z Córkami małoletniemi Maryanną i Magdaleną zamieszkałey, oraz przydanego Opiekóna P. Michała Stankiewicza Obywatela M. K. w Krakowie pod L. 607 przy ulicy Szpitalney zamieszkałego; jako też i Pani Teresy z Schmidtów Brylińskiej, w assistencyi Męża swojego P. Franciszka Brylińskiego Obyw: Król: Polskiego czyniący w Wsi Szczenawie w Woiewództwie Krakowskim Królestwie Polskim zamieszkałey, bezpośrednio Właścicielki połowy tegoż Domu.

Zbiór objaśnień prawa własności, i warunki licytacji, złożone są w Kancelaryi naszej Pisarza Trybunału I. Instancyi W. M. Krakowa, których przeczytanie w godzinach zwyczajnych każdemu Pretendentowi jest wolnem; zbiór ten i warunki odcytane zostały według przepisu Art: 959 K. P. S. w dniu 5tym Listopada r. z. 1822 na Audyencyi Trybunału I. Inst: W. M. Krakowa, a termin do drugiej publikacyi warunków licytacji i do licytacji przygotowawczyey oznaczonym został na dzień 26 Listopada r. z. 1822 w których odbyły się, a następnie licytacja stanowcza odbędzie się dnia 7 Maia r. b. 1823 na Audyencyi Trybunału I. Inst: W. M. Miasta Krakowa w godzinach przed południowych poczynając od 10tej godziny, na którą pretendenci opatrzeni w vadium Złp. 250 wzywają się. Cena pierwszego wywołania została do summy 2456 Złp. 5. gr. to jest do 2/3 części w skutek uchwały Rady familyney d. 19 Lutego 1823 roku przez Trybunał I. Inst: Wol: Miasta Krakowa potwierdzoney zniżoną. — W Krakowie dnia 7 Kwietnia 1823 roku.

Kulickowski, Pisarz.